

Kontiainen

Omenapuun juurelta kuului tiuskintaa ja suoranaista kiroilua, joten jätin lehtien haravoinnin sikseen ja säntäsin katsomaan. Nurmikolle oli ilmestynyt pieni maakeko, jonka vieressä pikimusta olento ravisteli multaa pitkistä kynsistään.

– Myyrä! huudahdin.

Se oli virhe. Tummanpuhuva säämiskäinen möykky muuttui entistäkin mustemmaksi, sylkäisi suuntaani ja kivahti:

– Sanoitsä myyrä! Älä, pliide, sotke meitsii niihi sontavarpaisiin!

– Anteeksi, sanoin.

Tuo lasten kurarukkasta pienempi otus vipelsi yllättävän vauhdikkaasti eteeni. Se kohottautui pysäysoasentoon, läimäytti lapiomaisella eturaajalla rintakehäänsä ja lausui liioittelevan virallisesti:

– Seremoniamestari MC Kontiainen, jou!

– Jou vaan.

– Mis mä oon, by the way? se kysyi vilkaisten samalla keon vieressä ammottavaan koloon.

– Vantaalla, sanoin.

– Missä se on?

Sivuutin sen vitsailuna ja kysyin sen sijaan, missä herra MC Kontiaisen sitten olisi pitänyt olla.

– Joka paikassa, se selitti. – Ja koko ajan.

– Ai, sanoin. – Minkäs alan miehiä sitä ollaan?

– Meitsi on julkkis ja duunaa omaa juttuu tuubis, verkos ja verkostois, se lateli ja alkoi tanssahdella. – *Tubettaa, twiittaa, instaa ja lanittaa. Koirat haukkuu, fanit fanittaa.*

Se heilui ja räppäsi. Sormet sojottivat kohti napaa. MC Kontiainen oli tainnut viettää vähän liikaakin aikaa tuubissaan niin kuin se tunneliaan nimitti.

– Okei, sanoin, kun se lopetti. – Mutta mitä kiukuttelet?

– Oon yksin, vaikka vielä toissapäivänä meitsil oli miljoona seuraajaa.

– Seuraajaa?

– *Peukuttajaa, tilaajaa, katsojaa, kaverii, frendii. Kaikki meni putkeen, eikä millään ollu endii!*

– Ystäviäkö?

– Yleisöä pikemminkin.

– Mutta voit kai sinä tubettaa ja twiittailla ilman miljoonayleisöäkin? ihmettelin.

Se läimäytti otsaansa ja katsoi minua niin kuin maailman suurinta tomppeila.

– Jos kukaan ei tsiigaa, on turha duunata mitää.

– Ai?

– Mitä ei näy, sitä ei ole – *as simple as that!*

Samassa se jo katosi tuubiinsa ja minä tasoitin sen jättämän multakasan.

Seuraavana aamuna palasin puutarhaan ja huomasin, että oli tubettaja MC Kontiaisella sittenkin ainakin muutama seuraaja. Omenapuiden alla oli uusia pieniä kekoja vierä vieressä. Maa allani värähteli. Tajusin, että oli olemassa kaikenlaisia verkostoja, joista olisi pitänyt olla paremmin perillä. Kun höristin pieniä korviani, olin kuulevina ni maan uumenista vaimeaa räppäystä.

Juhani Känkänen